

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"ג סִיּוֹן:

סֵדֶר לְקוּטֵי פְּנֵי הַיַּם:

וְזֶה בְּחִינֹת (בְּרֵאשִׁית י"ג): "וַיְהִי רִיב בֵּין רוּעֵי מְקַנְהַ אַבְרָם וּבֵין רוּעֵי מְקַנְהַ לוֹט וְהִכְנַעְנִי אֲזִי בְּאֶרֶץ", שְׁעַל-יְדֵי הַרִיב וְהַמְחַלְקֵת עַל-יְדֵי-זֶה וְהִכְנַעְנִי וְכוּ'. כִּי אֲזִי נִקְרְאת בְּחִינַת אֶרֶץ כְּנַעַן כַּנ"ל. אֲבָל כְּשֵׁישׁ שְׁלוֹם אֲזִי הִיא נִקְרְאת בְּחִינַת אֶרֶץ סְתָם, וְאֲזִי הִיא בְּחִינַת "אֶרֶץ נְתָנָה יְבוּלָה" (תְּהִלִּים ס"ז), שְׁנוֹתָנָת כַּחוֹתֶיהָ לְכָל יְבוּל הָאֶרֶץ, וְאֲזִי יֵשׁ כַּח לְכָל הַרְפּוּאוֹת כַּנ"ל, וְעַל-כֵּן אוֹתִיּוֹת אֲפִיר רָאשֵׁי-תִבּוֹת אֲבִי יָשׁוּבוּ יְבִשׁוּ רָגַע (תְּהִלִּים ו'): (כְּמוֹבֵא בְּדֹן יִדִּין מֵאֵמֶר ז' וּבְמַגְלַה עֲמוּקוֹת אוֹפֵן קֵבֵא). כִּי אֲזִי הֵם כָּל הַרְפּוּאוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁלוֹם, בְּחִינַת אֶרֶץ נְתָנָה יְבוּלָה כַּנ"ל שֶׁהוּא הַפֶּךְ הַמְחַלְקֵת, שֶׁהִיא בְּחִינַת אֶרֶץ כְּנַעַן כַּנ"ל:

וְדַע שֶׁעֵקֶר כְּבוֹד שַׁבָּת הִיא הָאֲכִילָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת ט"ז): "אֲכַלְוּהוּ הַיּוֹם", כִּי אֲכִילַת שַׁבָּת יִקְרָה מְאֹד, כִּי הוּא כְּלוֹ אֱלֹהוֹת כְּלוֹ קִדְשׁ, וְכַמְבֹאֵר (לְעֵיל בְּסִימָן ג"ז). וְעַל כֵּן מִצְוָה גְּדוּלָה לְהִרְבּוֹת בְּסַעֲדַת שַׁבָּת, וְהוּא תִקּוּן לְחִלּוּל שַׁבָּת, כִּי מִחִלּוּל שַׁבָּת אִי אֶפְשָׁר לְזַהֵר. כִּי בְּקַל אֶפְשָׁר לְהַכְשִׁיל בְּחִלּוּל שַׁבָּת, חֵם וְשָׁלוֹם. **וְהַתִּקּוּן** הוּא עַל-יְדֵי הָאֲכִילָה שֶׁל שַׁבָּת, כִּי חִלּוּל שַׁבָּת הוּא בְּחִינַת חֲלָל, בְּחִינַת הַסְתַּלְקוֹת, בְּחִינַת "כִּי יִמָּצֵא חֲלָל בְּאֶדְמָה" (דְּבָרִים כ"א). וַיְמִי שֶׁמִּתְהַ אֲשֶׁתּוֹ הִרְאֵהוּ פְּסִיעוֹתָיו מִתְקַצְרוֹת' כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (סְנֵהֲדָרִין כב), וְשַׁבָּת הִיא בְּחִינַת אֲשֶׁתּוֹ רַאשׁוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"א): שֶׁאָמְרָה שַׁבָּת לְפָנַי הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל נְתַתָּ בֶן זֹוג וְלִי לֹא נְתַתָּ, וְהַשִּׁיבָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁכְּנִסְתָּ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתמ"ב - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ישראל הוא בן זוג שלה. נמצא שחלול שבת הוא בחינות פסיעות קצרות, בחינות פסיעותיו מתקצרות כנ"ל.

והנה מצינו להפך, כי הלא אדרבא רבותינו, זכרונם לברכה, אמרו לפסע בשבת פסיעה גסה (שבת קיג:), וצריך דוקא לפסע בשבת פסיעה קטנה. אך דע, כי בחל כשעושים מוצה, וכל מוצה היא קומה שלמה, יש מקומות שהסטרא אחרא יונקת מהם, והן הרגלין של המוצה, שמשם יניקת הסטרא אחרא, בבחינות "רגליה יורדות מות" (משלי ה), ובשבת עולין הרגלין מן הקלות בבחינות "אם תשיב משבת רגלך" (ישעיה נ"ח), שבשבת משיבין הרגלין של מוצה אל הקדשה, ואזי מתחלת לילך לפני השם יתברך, והנה בודאי בתחלת ההליכה אינה יכולה לעשות דרך כבושה רק הוא עדין שביל דקיק פועמי הרגלין, אך הוא כמשל התינוק כשמתחיל לילך, שבתחלה אינו יכול להלך יפה, אך האב מחמת גדל אהבתו ושעשועיו עם בנו, הוא עושה מפועמי רגליו דרך, כמו שאנו רואין כשהתינוק עושה איזה דבר קטן, או מדבר איזה דבור אף שאינו חכמה כלל, עם כל זה מחמת אהבת האב ושעשועיו מזה, הוא מחבב הדבר ומגדילו ומרחיבו ועושה מזה דבר גדול, כמו כן השם יתברך, כשהמוצה מתחלת לילך, או כשאדם עושה איזה דרך חדש להשם יתברך, אף שבתחלה הוא שביל דקיק, עם כל זה מחמת גדל שעשועיו יתברך מזה, הוא עושה מפועמי רגליו דרך כבושה.

וזה בחינות (תהלים פ"ה): "צדק לפניו יהלך". 'צדק', הינו המצוות כמה שכתוב (שם קי"ט): "כל מצותיך צדק". כשמתחלת המוצה לילך לפניו יתברך, אזי "וישם לדרך פועמיו", שהיא יתברך עושה דרך כבושה מפועמי הרגלין, שהם רק שביל דקיק,

וּמַחֲמַת שַׁעֲשׂוּעֵיו, הוּא מֵשִׁים לְדֶרֶךְ רָחֵב וְכֹבוֹשׁ, אֶת פְּעָמָיו, שֶׁהֵם רַק שְׁבִיל דְּקִיק בַּנ"ל, וְכֹל זֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי אֲכִילַת שַׁבָּת שְׁמִנְשָׁם מִקְבְּלֵין כַּח הַרְגְּלֵין בְּבַחֲיִנַת (שַׁבָּת קִנְיָ): 'דוֹק בְּכַפֵּי וְתִשְׁכַּח בְּרַגְלֵין', שֶׁעַל יְדֵי הָאֲכִילָה מִקְבְּלֵין הַרְגְּלֵין כַּח וְאֵזֵי נַעֲשֶׂה מִפְּעָמֵי הַרְגְּלֵין, שֶׁהֵם רַק שְׁבִיל דְּקִיק, פְּסִיעוֹת קְטַנּוֹת, נַעֲשֶׂה מֵהֶם דֶּרֶךְ כֹּבוֹשָׁה בַּנ"ל:

וְזֶה בְּחִינּוֹת: פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה קְטַנָּה, סוֹעְדִים בּוֹ לְבָרֶךְ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. הֵינּוּ שְׁבַשְׁבַּת פּוֹסְעִים פְּסִיעָה קְטַנָּה. וְהוּא תְּמוּנָה, לְכֹאוּרָה, כִּי הֵלֵא אֲדַרְבָּה, מִי שֶׁמָּתָה אִשְׁתּוֹ הָרֵאשׁוֹנָה, פְּסִיעוֹתָיו מִתְקַצְרוֹת, וְשַׁבָּת הוּא בְּחִינּוֹת אִשְׁתּוֹ הָרֵאשׁוֹנָה בַּנ"ל, וְהָיָה רָאוּי שִׁיְהִיָּה בּוֹ פְּסִיעוֹת גְּדוּלוֹת וְרַחְבּוֹת, אֲךָ סוֹעְדִים בּוֹ לְבָרֶךְ וְכוּ' הֵינּוּ שְׂאוֹכְלִים סְעֻדַת שַׁבָּת. וְעַל־יְדֵי־זֶה בְּאַמְתַּת נְתִיתָקְנִין הַפְּסִיעוֹת קְטַנּוֹת וְנִתְרַחֲבִין וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם דֶּרֶךְ כֹּבוֹשָׁה בְּבַחֲיִנַת "וַיִּשֶׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו" בַּנ"ל, וְעַל כֵּן עַל יְדֵי אֲכִילַת שַׁבָּת נְתִיתָקְנֵן חֲלוּל שַׁבָּת, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת פְּסִיעוֹת קְצָרוֹת בַּנ"ל, כִּי עַל יְדֵי אֲכִילַת שַׁבָּת נַעֲשֶׂה מִפְּסִיעוֹת קְצָרוֹת רַחְבּוֹת וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם דֶּרֶךְ כֹּבוֹשָׁה בַּנ"ל:

רַגְלֵי הוּא רְפוּאָה לְהִרְאָה פִּידוּעַ לְחַכְמֵי הָרְפוּאֹת:
"אֵזֶה" לִי כִּי גִרְתִּי מִשָּׁךְ" (תְּהִלִּים ק"כ). הָיָה דֶרֶכּוֹ לְכַוֵּן בְּתַפְלָתוֹ שְׂמִצְטֵעַר עַל שֶׁהָיָה מִתִּירָא מִירְאוֹת הַנְּפוּלוֹת, שֶׁהֵם בָּאִים מִשָּׁךְ דִּינִים, וְזֶה: "כִּי גִרְתִּי מִשָּׁךְ": תִּבְרַח הוּא גַם כֵּן שִׁתִּי פְּעָמִים שָׁךְ, כַּמּוּבָא:

הַתּוֹרָה רַעֲנָה

דַּע שֶׁעַל חֲלִיף טוֹב יְכוּלִין לְרְאוֹת כָּל הַכֹּהֲלִים שֶׁל הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ אֵיזָה פָּנִים יֵשׁ לָהֶם, וְזֶה שְׁכָתוֹב בְּשִׁאמֵר יִצְחָק לְעֵשׂוֹ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תמוז - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שִׁיבְדֹק הַסִּכִּין וַיִּשְׁחַט יָפֶה "שָׂא נָא כְּלִיךְ", (בְּרֵאשִׁית כ"ז), רָמַז עַל כְּלִים שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁהֵם נִרְאִים עַל הַסִּכִּין הַיָּפֶה כַּנֶּ"ל, וְכֵן אֵינֶנּוּ בַּמִּדְרָשׁ (בְּרֵאשִׁית פֶּרֶשׁה ס"ה): שְׂכַלְיָךְ רָמַז עַל כְּלִים שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ שָׁם: 'כְּלִיךְ - זֶה בְּבִל'. שֶׁנֶּאֱמַר: "וְאֵת הַכְּלִים הֵבִיא בֵּית אוֹצַר אֱלֹקָיו", נִמְצָא שְׂכַלְיָךְ מְרַמֵּז עַל כְּלִים שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ:

"בְּקִנְאוֹ אֵת קִנְאָתִי" (בַּמִּדְבָּר כ"ה), בְּחִינַת הַצְּדִיק שֶׁאֵינוֹ מְקַנֵּא שׁוֹם צְדִיק, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, רַק אוֹתוֹ לְבַדּוֹ יִתְבָּרֵךְ:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּמֵי מַוְהַר"ן הַיּוֹפְי:

ד עֵקֶר כְּבוֹד שַׁבָּת הוּא הָאֲכִילָה שֶׁל שַׁבָּת כִּי אֲכִילַת שַׁבָּת יִקְרָה מְאֹד. כִּי הִיא כְּלָה אֱלֹהוֹת, כְּלָה קִדְשׁ, וְעַל כֵּן מִצְוָה גְּדוּלָה לְהִרְבוֹת בְּאֲכִילַת שַׁבָּת וְהוּא תִקּוּן לְחִלּוּל שַׁבָּת:

ה חִלּוּל שַׁבָּת הוּא בְּחִינַת מִיתַת אִשְׁתּוֹ הָרֵאשׁוֹנָה רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאֲכִילַת שַׁבָּת הוּא תִקּוּן לָזֶה:

ו כָּל הַמִּצְוֹת שְׁעוֹשִׂין בְּיָמֵי הַחַל אֵין לָהֶם כַּח לֵילָךְ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי אִם בְּשַׁבָּת אֲזִי עוֹלִים וְהוֹלְכִין לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא מְשַׁעֲשַׁע בָּהֶם אֶף אִם נַעֲשִׂים עַל־יְדֵי קָטָן שְׂבִקְטָנִים וּבְלִי כּוֹנֵה וְשִׁלְמוֹת הָרְאוּי לְהַמְצֹא. וְהֵם עוֹשִׂים דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה וְרַחֲבָה לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכָל זֶה נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי אֲכִילַת שַׁבָּת שֶׁהוּא עֵקֶר כְּבוֹד שַׁבָּת כַּנֶּ"ל:

ז "אוֹיָה לִי כִי גִרְתִּי מִשֶּׁךְ" (תְּהִלִּים ק"כ ה), הָיָה דְרָכּוֹ לְכוּן בְּתַפְלָתוֹ שֶׁמְצַטְטֵר עַל שְׁהִיָּה מִתִּירָא מִיִּרְאוֹת הַנְּפֹלוֹת שֶׁהֵם בָּאִים מִשֶּׁךְ דִּינִים, וְזֶהוּ "כִּי גִרְתִּי מִשֶּׁךְ":

תורה רעה

א על חליף טוב יכולים לראות כל הכלים של הבית המקדש איזה פנים יש להם (ע"ה):

ב יש צדיק שהוא גדול במעלה כפי כפי עד שאינו מקנא שום צדיק לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, רק אותו לבדו יתברך בחינת: "בקנאו את קנאתי" (במדבר כ"ה יא):

סדר ימי מוהר"צ"ת הימני:

ואז באותו היום שהוא אחר יום הכפורים היה צריך לצאת מדירה זאת להדירה שישב בה קדם ראש השנה כי באומין ישב בקיץ זה בכמה דירות, בתחלה נכנס בבית רבי נחמן נתן מן ד' איר עד אחר שבועות ואחר כך יצא משם וישב בבית רבי יוסף שמואל משם יצא ונכנס לבית אחר סמוך לשבת נחמו ובכל זה יש הרבה לספר ואין כאן מקומו ואחר כך קדם ראש השנה יצא מזה הבית לבית רבי נחמן נתן לפי שעה להיות שם מראש השנה עד אחר יום הכפורים, מחמת ששם הוטב בעיניו להתפלל ולומר תורה בראש השנה ולא יצא משם עד יום הנ"ל שהוא יום אחר יום הכפורים ונשתתה שם עד אחר חצות ואחר כך יצא משם ונכנס לבית הנ"ל שישב שם קדם ראש השנה ושם נסתלק: כשחזר ונכנס לבית הנ"ל, והתחלנו לסדר להעמיד לו כלי הבית כראוי, ורצינו להעמיד לו מטתו ובכל מקום שרצינו להעמיד לו לא הוטב בעיניו עד שמצאתי מקום לקח הקאמאדע מהמקום שעמדה שם ולהעמיד שם המטה וזה המקום הוטב בעיניו והעמדנו שם מטתו ואחר כך נסתלק על אותה המטה במקום זה והבנתי פונתו למפרע שבשביל זה היה מדקדק כל כך על מקום

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתמו - צמר מזהרנית יצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

עמידת מפתו כי נקדת המקום שנסתלק שם היה מוכן ומזמן
משנים קדמוניות מכבר לזה פאשר הבנו מדבריו הקדושים
שאמר ביום שקדם הסתלקותו וכו' כמבאר במקום אחר:

ותכף כשנכנס בבית זה לא הראה עוד פנים שוחקות ואז חזרתי
והראיתי לו מה שכתבתי מהתורה הזאת ששמעתי מפיו הקדוש
בזה היום, והביט בה ושאלתי אותו עוד מה שנסתפקתי שם
והשיב לי ובאר לי היטב אבל הכל בחלישת כח ובכל אלו הימים
היה חלוש מאד ואני הייתי טרוד אז בכתיבת התורה כי מחמת
שתקן לי הרבה וכו' הכרחתי לחזור ולהעתיקה ולסדרה מחדש
ומחמת זה לא הייתי רגיל להיות לפניו כל כך מיום שלישי הנ"ל
עד חמישי והוא זכרונו לברכה שאל עלי בכל עת היכן אני גם
היה סברא אצלי לסע לביתי על סבות כי לא רצינו להעלות על
דעתנו שנסתלק אז אף על פי שראינו חלישותו הגדולה וכנזכר
לעיל אבל רחמיו יתברך לא פלים וחושב מחשבות לבל ידח ממנו
נדה, וחמל עלי ועל כל התלויים בזה וסבב סבות ברחמיו למעני
ועבב אותי שם עד שזכיתי להיות אצל הסתלקותו הנורא:

סדר לקוטי עצות חיוניות

ג צריך שיהיה שלום לכל אדם במדותיו, הינו שלא יהיה מחלק
במדותיו ובמארגותיו, שלא יהיה לו חלוק בין בטיבו בין בעקו
תמיד ימצא בו השם יתברך ולא יתבהל ולא יתבלבל משום דבר
שבעולם, רק כל מה שעובר עליו בכל יום הן טובות הן יסורים
וצרות ודאגות והרפתקאות חסו שלום, ידע ויאמין שהכל
לטובתו הנצחית. ודיקא על ידי זה יוכל להתקרב להשם יתברך
אם ירצה באמת. וכן צריך לאהב את חברו ושיהיה לו שלום עם
הכל ולסבל מחברו אף אם יש לו איזה יסורים ממנו, ולהשתדל

לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת וְלִמְצֵא בּוֹ טוֹב, וְלַהֲפֹךְ הַדְּבָר לְטוֹבָה לֹא מֵר בְּדַעְתּוֹ שֶׁלֹּא כַּיּוֹן חֲבֵרוֹ לְרַעָה כָּל כֶּךָ כְּמוֹ שֶׁהוּא סוֹבֵר וְכוּ', וְכַיּוֹצֵא בְּזֶה הַרְבֵּה שִׁישְׁתִּידֵל לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אֶהְבָּה וְשָׁלוֹם עִם חֲבֵרָיו וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. וְזֶה זוֹכִין עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה וְעַל־יְדֵי הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם נִקְרָאִים שָׁלוֹם, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְכֶּה לְאַהֲבָה אֶת הַשָּׁלוֹם בְּכָל מְקוֹם הֵן בְּטִיבוֹ וְכוּ', וַיֵּאֱהָב כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ וַיְהִיֶה שָׁלוֹם בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל.

ד עַקֵּר הַצֵּעֵר שִׁישׁ לְאָדָם מֵהִיסוּרִין וְהַצָּרוֹת וְהַתְּרַפְּתָקָאוֹת שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו חֵם וְשָׁלוֹם, הוּא רַק מִחֲמַת שְׁלוֹקְחִין מִמֶּנּוּ הַדַּעַת עַד שֶׁאֵין מִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכֵלִית שֶׁהוּא כְּלוֹ טוֹב. כִּי אִם יִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכֵלִית בְּוִדְאֵי אֵינָם רָעוֹת כָּלֵל רַק טוֹבוֹת גְּדוֹלוֹת. כִּי כַּוְנַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הוּא בְּוִדְאֵי רַק לְטוֹבָה. אִם לְהַזְכִּירוֹ שִׁישׁוֹב בְּתִשׁוּבָה. אִם לְמַרְק עֲוֹנוֹתָיו עַל־יְדֵי הִיסוּרִין הָאֵלּוּ. וְרֵאווִי לוֹ לְשִׁמְחָה מְאֹד בִּיסוּרִין כְּשִׁיִּסְתַּכֵּל עַל הַתְּכֵלִית שֶׁהוּא כְּלוֹ טוֹב כַּנִּ"ל. וּמִזֶּה בָּא מֵה שֶׁנִּטְבַּע בְּאָדָם לְסִתְּמָה עֵינָיו בְּחֻזְקָה מְאֹד כְּשִׁישׁ לוֹ יִסוּרִים וְכֵאֲבִים גְּדוֹלִים מְאֹד רַחֲמָנָא לְצַלָן, כִּי עַל־יְדֵי שְׁסוֹתָם עֵינָיו עַל־יְדֵי־זֶה בּוֹרַח בְּשָׂרְשׁוֹ אֶל הַתְּכֵלִית הַטּוֹב הַנִּצְחִי שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְהַכְלִיל בּוֹ כִּי אִם בְּסִתְּיָמוֹ דְעֵינָיו מִחִיּוֹ דְהָאֵי עֲלֵמָא לְגַמְרִי (עֵין פְּנִים בְּסִימָן סה).

סֵדֶר סְפִירוֹתֵי מַעֲשֵׂי־טוֹב הַיּוֹמִי:

פַּעַם אֶחָד הָיָה רוּחַ סְעָרָה גְּדוֹלָה וְשָׁבַר כָּל הָאֵילָנוֹת, שֶׁהָיוּ עוֹמְדִים שָׁם, וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְהַכִּיר הָאֵילָן, שֶׁטָּמָן שָׁם הַכֶּתֶב, כִּי בְעוֹד שֶׁהָיוּ עוֹמְדִים, הָיָה לוֹ סִימָן לְהַכִּיר, וְעַכְשָׁיו שֶׁנִּפְלוּ, נִתְעָרַב הָאֵילָן בֵּין הָאֵילָנוֹת, שֶׁהָיוּ שָׁם הַרְבֵּה מְאֹד, וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְהַכִּיר הָאֵילָן; וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְבַקֵּעַ כָּל הָאֵילָנוֹת לְחַפֵּשׁ הַכֶּתֶב, כִּי הָיוּ רַבִּים מְאֹד וְהָיָה בּוֹכָה וּמְצַטְעֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְרָאָה, שֶׁאִם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתמח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

יֵשֵׁב כָּאֵן, בְּוֵדָאֵי יִשְׁתַּנֵּעַ מִגְדֵּל הַצֵּעַר, שְׁהִיָּה קָשָׁה עָלָיו מְאֹד וְנִתְיָשֵׁב, שְׁמִכְרָח לִילָךְ לְהִלָּן, וַיַּעֲבֹר עָלָיו מָה, כִּי בְּלֹא זֹאת הוּא מְסַכֵּן מְאֹד מִגְדֵּל הַצֵּעַר כִּנֵּ"ל וְלָקַח לוֹ בְּשָׂר וּפְרוֹת בְּתוֹךְ שִׁקּוֹ, וַיִּלָּךְ בְּאֲשֶׁר יִלָּךְ וְעָשָׂה לְעֲצָמוֹ סִימָנִים בְּאוֹתוֹ הַמָּקוֹם שִׁיֵּצֵא מִשָּׁם. וְהִיָּה הוֹלֵךְ, עַד שְׁבָא אֵל יָשׁוּב וְשָׂאֵל: אֵיזָה מְדִינָה הִיא זֹאת? הַשִּׁיבוּ לוֹ וְשָׂאֵל אִם נִשְׁמַע כָּאֵן מֵאוֹתוֹ הַקִּיסָר הַנִּ"ל; הַשִּׁיבוּ לוֹ: הֵן וְשָׂאֵל אִם נִשְׁמַע כָּאֵן מִבֵּיתוֹ הַיְפֹת־תְּאֵר; הַשִּׁיבוּ לוֹ: הֵן, אֵךְ שְׂאִי־אֶפְשָׁר לְהִשְׁתַּדֵּךְ עִמָּה כִּנֵּ"ל וְנִתְיָשֵׁב בְּדַעְתּוֹ: מֵאַחַר שְׂאִי־אֶפְשָׁר לוֹ לָבוֹא לְשָׁם, וְהִלָּךְ אֵל הַמֶּלֶךְ שֶׁל אוֹתוֹ הַמְדִינָה וְסִפֵּר לוֹ כָּל לְבוֹ, וְשָׁהוּא הִחֲתֵן שְׁלָה, וּבְשִׁבִילוֹ אֵינָה רוֹצָה לְהִשְׁתַּדֵּךְ עִם אַחֵר וּמֵאַחַר שְׂאִי־אֶפְשָׁר לוֹ לָבוֹא לְשָׁם, בְּכֵן הוּא מוֹסֵר לוֹ כָּל הַסִּימָנִים שְׁבִידוֹ, דְּהֵינּוּ הַשְּׂבָעָה מִימֹת הַנִּ"ל, וְשָׂאוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ יִלָּךְ לְשָׁם וַיִּשְׁתַּדֵּךְ עִמָּה, וְלוֹ יִתֵּן מְעוֹת בְּעַד זֶה וְהַכִּיר הַמֶּלֶךְ, שְׂדִבְרֵי בְנִים, כִּי אִי־אֶפְשָׁר לְבָדוֹת זֹאת מִן הַלֵּב, וְהוֹטֵב הַדָּבָר בְּעֵינָיו אֵךְ נִתְיָשֵׁב: אִם יָבִיא אוֹתָהּ לְכָאֵן, וְאוֹתוֹ הַבְּחֹר יִהְיֶה פֶה אֵין הַדָּבָר טוֹב לְפָנָיו, וְלְהִרְגוֹ קָשָׁה בְּעֵינָיו, כִּי מֵדוּעַ יִהְיֶה עַל הַטּוֹבָה שֶׁעָשָׂה לוֹ? בְּכֵן נִתְיָשֵׁב לְשִׁלְחוֹ לְמִרְחוֹק מְאֹתִים פְּרָסָאוֹת, וְחָרָה הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינָיו הַבֵּן הַנִּ"ל עַל אֲשֶׁר הוּא מְשִׁלְחוֹ בְּעַד טוֹבָה כְּזוֹ שֶׁעָשָׂה לוֹ, וְהִלָּךְ שָׁם אֵל מֶלֶךְ אַחֵר גַּם־כֵּן, וְסִפֵּר לוֹ גַּם־כֵּן כִּנֵּ"ל, וּמָסַר לוֹ כָּל הַסִּימָנִים, וְלֹא־שָׁנִי הוֹסִיף סִימָן יוֹתֵר, וְצָוָה עָלָיו וְזָרְזוּ, שִׁיִּסַּע תִּבְקָה, אוֹלֵי יוֹכֵל לְהַקְדִּים אֶת חֲבֵרוֹ, וְגַם אֶפְלוּ אִם לֹא יִקְדִּימוּ, יֵשׁ לוֹ סִימָן יוֹתֵר מִחֲבֵרוֹ.

סֵדֶר שְׁלֵלְחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמֵי:

סִימָן תַּנּוּ (א) מִפְּנֵי שְׁצָרִיד לְדַקְדַּק בְּשִׁיעוֹר הַעִיסָה שֶׁלֹּא לְהַרְבוֹת בָּהּ מִשּׁוֹם חֲשֵׁשׁ חִימוּץ וּמוֹטֵב שִׁימַעַט בָּהּ

לכן טוב לקרב העיסות יחד בשעת הפרשת חלה שישקו זו בזו דשמא יש בהם א' שלא היה בה כשיעור ואם אי אפשר להפריש חלה בעודה עיסה מפני המהירות יפרישנה אחר אפייה מיד שיתן כל המצות בסל והסל מצרפם לחלה וזהו הדרך היותר נכון: הגה ואם היה בו שיעור חלה ושכח להפריש יפריש אחר כך ואפילו צירוף סל לא צריך ואם לקח ממקצת העיסות וממקצת לא לקח ונתערבו צריך ליקח חלה מכל אחד ואחד או ילוש עיסה אחרת ויקח ממנו ג"כ על אותן שנתערבו ואם מכיר מצה אחת שחייבת בחלה נוטל ממנה על האחרות (הגהות מיימוני פ"ג ומרדכי ר"פ פ' אלו עוברין וב"י בשם תוספות פ"ק דביצה): (ב) הלש עיסה ביום טוב של פסח לא יקרא שם לחלה עד שתאפה שאם יקרא לה שם אינו רשאי לאפותה ואם יניחנה כך תחמיץ ואינו רשאי לשורפה ביום טוב ואם שכח וקרא לה שם יטילנה לצונן וימנענה מלהחמיץ: הגה ואם יש כהן קטן שלא ראה קרי או גדול שטבל לקריו מותרים לאפות החלה בשבילו (טור) ויש אומרים שאין מאכילין חלה בזמן הזה לשום כהן [מהרי"ו] יש אומרים דמותר ביום טוב ללוש פחות מכשיעור כדי לפטור עצמו מן החלה (ר"ן ריש פ' אלו עוברין):

סימן תנח (א) נוהגים שלא ללוש מצת מצוה בערב פסח עד אחר שש שעות שהוא זמן הקרבת קרבן פסח ובי"ד שחל להיות בשבת לשיין בערב שבת אחר שש שעות:

סימן תנט (א) אין לשיין במקום השמש וביום המעונן אסור תחת כל אויר הרקיע משום דיומא דעיבא כוליה שמשא: הגה וע"כ נהגו ליזהר מללוש נגד החלון הפתוח אפילו אין שם שמש שמא יהיה מעונן ולא אדעתיה (ת"ה סימן קצ"ג) וכן יש ליזהר מלהוליך המצות לתנור תחת הרקיע מגולה וכן המים או הקמח (הגהות מיימוני פ"ה בשם סמ"ק ומהרי"ו) ולא יתקרב ללוש אצל התנור מפני חום התנור:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתנ"ג
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

(ז) לא יניחו העיסה בלא עסק ואפילו רגע אחד וכל זמן שמתעסקים בו אפילו כל היום אינו מחמיץ ואם הניחו בלא עסק שיעור מיל הוי חמץ ושיעור מיל הוי רביעית שעה וחלק מעשרים מן השעה: הגה ויש להחמיר למהר בענין עשיית המצות כי יש לחוש שהשהיות יצטרפו לשיעור מיל או שיהיה במקום חם שממהר להחמיץ (הגהות מיימוני פ"ה ומרדכי פרק אלו עוברין) ואחר שנתעסקו בבצק ונתחמם בידים אם יניחוהו בלא עסק מיד יחמיץ ואם התחילו בשתי עיסות כאחד והחמיצה האחת בידוע שהחמיצה גם השנית אפילו אין רואין בה סימני חימוץ ואם החמיצה עד שיש בה סדקים אפילו לא נתערבו הסדקים זה בזה אלא אחד הולך הנה ואחד הולך הנה הוי חמץ גמור והאוכלו חייב כרת ואם אין בו סדק אלא הכסיפו (פי' נשתנה מראיתו ללובן ערוך) פניו כאדם שעמדו שערותיו האוכלו פטור: הגה ואם המצה עשויה וירא שלא תבא לידי חימוץ מותר לשברה ולחזור לעשותה כדי שהעסק יבטל החימוץ מיהו טוב ליזהר לכתחלה (מהרי"ל בשם אגודה ורוקח): (ג) אם האשה שהיא לשה היא מקטפת במים לא תקטף באותם מים שמצננת בהם ידיה מפני שהם מתחממים ומחמיצים את העיסה אלא יהא לה כלי אחר מלא מים שתקטף בו: הגה ומיהו בעברה ולא צננה ידיה מותר (רמב"ם פ"ה):

סֵדֶר לְקוּטֵי תַפְלֵי הַיּוֹמִי:

לד: וּבִכֵּן תִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים שְׁנִזְכֶּה לְקַבֵּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשׁ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהָרָה גְדוֹלָה, בִּירְאָה וּבְאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה וּבְחֵדוּה רַבָּה כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ בְּחַרְתָּ בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְעָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גְּדוֹל הַזֶּה, וְנָתַתָּ לָנוּ מִתְּנֵה טוֹבָה הַזֹּאת, שֶׁהִיא רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשׁ, יוֹם קָדוֹשׁ וְנִזְרָא וְאִים מְאֹד, אֲשֶׁר בּוֹ תִּנְשָׂא מַלְכוּתְךָ וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד כְּסִיף

וּתְשֵׁב עָלָיו בְּאַמֶּת וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וַחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים, קִבַּעַת לָנוּ
אֶת יוֹם רֵאשִׁי הַשָּׁנָה הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא,
בְּרֵאשִׁי חֹדֶשׁ תְּשִׁירִי שֶׁהוּא חֶסֶד גָּדוֹל וְנִפְלָא מֵאַתָּה, בַּעַל הַחֶסֶד
וְהַרְחָמִים, אֲשֶׁר אַתָּה חוֹשֵׁב מֵרַחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ, וְאַתָּה טוֹב
וּמִטִּיב לְרָעִים וְלַטּוֹבִים, וְהַקְּדַמְתָּ תְּרוּפָה וְצָרִי לְמִכּוֹתֵינוּ כִּי יִדְעַתָּ
כִּי בָשָׂר וְדָם אֲנִיחֵנוּ, וּמִחֲמַר קִרְצָנוּ, הֵן בְּעֶזֶן חוֹלְלָנוּ וּבְחִטָּא
יַחַמְתָּנוּ אִמְנוּ, וַיִּצַר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעוּרָיו, וְ"אֵין צַדִּיק בְּאֶרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יַחַטָּא" אֵף כִּי קִטְנִי עֶרְךָ שְׁפִלִי קוֹמָה, חֲלוּשֵׁי
כַח עֲצוּבֵי רוּחַ, עוֹלָלִים לֹא רָאוּ אֹזֶר הַמַּלְכָּלְכִים בְּחַטָּאת נְעוּרֵיהֶם
מִלְּאִים חִטָּא וְעֶזֶן וּפְשָׁע, אֲשֶׁר לוֹלֵא רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים
וְהַנּוֹרָאִים מְאֹד, לֹא הָיָה לָנוּ חֵם וְשָׁלוֹם שׁוֹם תִּקְוָה כָּלֵל, כִּי אֵיכָבֶדָה
נִבְּצָה פֶה וְאֵיךְ נִשָּׂא עֵינַי, וְאֵיךְ הָיִינוּ יְכוֹלִים לָבוֹא לְפָנֶיךָ
בְּחַטָּאתֵינוּ וּלְהַעֲיֹז פָּנֵינוּ וּלְהַקְשׁוֹת עַרְפָּנוּ, לָבוֹא וּלְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ
ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ וּלְהַתְּחַרֵּט עַל מַעֲשֵׂינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ אֲבָל
חֲסָדֶיךָ רַבִּים מְאֹד, "חֲסִדֶּךָ ה' מְלֵאָה הָאֶרֶץ, חֲסִדֵי ה' כִּי לֹא תִמְנוּ",
כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ לְעוֹלָם, "כִּי הִתְרִים יְמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תִּמְוִטֶינָה"
וַחֲסִדֶּךָ מֵאַתָּה לֹא יְמוּשׁ לְעוֹלָם, אֵף אִם עָשִׂינוּ מַה שֶּׁעָשִׂינוּ עַל כֵּן
גְּלִיתָ לָנוּ מֵרַחוֹק עֵצֶם פְּלֵאֵי חֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים וְהַרְבִּים וְהַנּוֹרָאִים
וְהַגָּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, עַד אֵין סוֹף וְאֵין
תְּכֵלִית וְקִבַּעַת לָנוּ יוֹם רֵאשִׁי הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא, בְּרֵאשִׁי חֹדֶשׁ, שָׂאז אַתָּה בְּעֶצְמְךָ מְבַקֵּשׁ כִּפּוּרָה כְּבִיכּוֹל כְּמוֹ
שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה: 'הִבִּיאוּ עָלַי כִּפּוּרָה עַל שְׂמַעְטָתִי
אֶת הַיֵּרֵחַ, וְאַתָּה בְּעֶצְמְךָ מִתְּחַרֵּט כְּבִיכּוֹל עַל מַעֲשֵׂיךָ עַל שְׂמַעְטָתִי
אֶת הַלְּבָנָה, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁכִים כָּל חַטָּאתֵינוּ עַל כֵּן נָתַתָּ לָנוּ פֶתַח חוֹן
פֶּה, לָבוֹא וּלְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ וּלְהַתְּחַרֵּט עַל מַעֲשֵׂינוּ בְּיוֹם הַדִּין

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתנ"ב - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהי מצד מצד רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַגָּדוֹל שֶׁהוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי הֲלֹא גַם אַתָּה בְּעֶצְמְךָ מִתְחַרֵּט
וּמִבְקֵשׁ בַּפֶּה אֵז:

לה: על כן באנו לפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, אלקי החסד והרחמים, זכנו ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, שנזכר לקבל החסד הגדול הזה בראש השנה הקדוש הבא עלינו לטובה רחם עלינו למען שמך, וזכנו לקבל ראש השנה הקדוש בקדשה גדולה כי אתה יודע שבדורות הללו בעוקבא דמשיחא, אין לנו שום תקוה כי אם על קבוץ ראש השנה הקדוש, שאנו מתקבצים יחד בכל מקומות ישראל במושבבותיהם יודע תעלומות בוחן לבבות, אדון החסד מלא רחמים, למדנו והורנו איך להמשיך חסדיך הגדולים עלינו, באפן שנזכר לשוב אליך באמת ובלב שלם ואם חטאנו עוינו ופשענו לפניך הרבה מאד, ופגמנו בכבודך הרבה, והלכנו אחר תאוות לבנו והמשכנו עלינו את היצר הרע, ופגמנו וקלקלנו מה שקלקלנו, עד אשר אין לנו שום מליץ ישר ושום זכות על פי דת המשפט הקדוש הן על זה באנו לפניך לחלות פניך, ולהשתטח לפני רחמי כסא כבודך, ואנו תולים עינינו אליך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתעשה למען רחמיך וחסדיך הפשוטים, ותשב בעצמך על משפטנו, "כי המשפט לאלקים הוא" ולא תתן כח ורשות חם ושלום לשום אדם שבְּעוֹלָם, ולא לשום בית דין שְׁלִמְעָלָה וְשִׁלְמָה, ולא לשום מלאך ושרף, ולא לשום נברא שבְּעוֹלָם, לשפט ולדון אותנו חלילה "חלילה לך מעשות כדבר הזה" כי אם אתה לבד תדין ותשפט אותנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, "מלפניך משפטנו יצא עיניך תחזינה מישרים" כי אתה לבד יודע את מקומנו, כי אתה מקומו של עולם ואין העולם מקומך, ורק אתה לבד יודע לדון אותנו כְּלָנוּ לְכַף זְכוּת

תָּמִיד "רַחֲמֵיךָ רַבִּים ה' כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּינִי", כִּי אֶתָּה יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמוֹ
 שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל, אֵיךְ נוֹלַד וְאֵיךְ נִמְשָׁךְ
 נִשְׁמָתוֹ לְזֶה הָעוֹלָם, וּבְאִיזָה מְקוֹם הָיָה בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
 מֵעוֹדוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים, וּמִטָּה כְּלִפֵּי חֶסֶד תָּמִיד
 אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, רַחֲמָן אֲמֵתִי חֶסֶדָן אֲמֵתִי, חֶמֶל עָלֵינוּ בְּעֵת צָרָה
 הַזֹּאת, אֲשֶׁר "בָּאוּ בָנִים עַד מִשְׁבֵּר וְכַח אֵין לְלֹדָה", עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 חֶסֶד חֲנֻם מִמָּה שְׁלֵא יַחֲסֵר עִמָּךְ, וְזַכְּנוּ מֵעַתָּה לְהִיּוֹת כְּרָצוֹנְךָ
 בְּאַמֶּת, לְסוּר מֵרַע וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד:

לו: וּבְרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים תִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדֻשַׁת רֹאשׁ הַשָּׁנָה תָּמִיד
 וְתִמְחַל וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵנוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְלֵא
 פְּגִימַת הַלְבָנָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוֹם מְעוֹט וְיִהְיֶה אֹר הַלְבָנָה כְּאֹר
 הַחֲמָה, כְּאֹר שְׁבַעַת יְמֵי בְּרֵאשִׁית כְּמוֹ שֶׁהִיְתָה קֶדֶם מְעוֹטָה
 וְתִזְכְּנוּ וְתִעֲזְרֵנוּ שְׁנִזְכָּה לְאַחֵז עִצְמָנוּ בְּכֶסֶף הַכְּבוֹד בְּשָׂרֵי
 נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד שִׁיִּהְיֶה לָנוּ כַּח לַעֲשׂוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לְהִמְשִׁיךְ
 וּלְהַאֲוִיר עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל קְדֻשַׁת רֹאשׁ הַשָּׁנָה תָּמִיד וְנִזְכָּה לְדוֹן
 אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוֹת תָּמִיד, וּלְהַכְרִיעַ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְכַף
 זְכוֹת, לְזְכוֹת אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מְקוֹמוֹ וְנִזְכָּה לִידַע בְּאַמֶּת
 מְקוֹמוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּלְהִמְשִׁיךְ זְכוֹת וְחֶסֶד וּרַחֲמִים עַל כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד מִכָּלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקָּדוֹשׁ אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֵרְתָּ, אֲפִלוּ
 עַל הַגְּרוּעַ שְׁבַבְרוּעִים וְהַפְּחוֹת שְׁבַפְּחוֹתִים, וְתִפְתַּח לָנוּ אֹר הַדִּיעַת
 שְׁנִזְכָּה לְמִצָּא זְכוֹת לְכָלֵם: